

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM
(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)
den 28 februari 2002 *

I mål T-598/97,

British Shoe Corporation Footwear Supplies Ltd, Leicester (Förenade kungariket),

Clarks International Ltd, Somerset (Förenade kungariket),

Deichmann-Schuhe GmbH & Co Vertriebs KG, Essen (Tyskland),

Groupe André SA, Paris (Frankrike),

Reno Versandhandel GmbH, Thaleischweiler-Froschen (Tyskland),

Leder & Schuh AG, Graz (Österrike),

företrädta av A. Bell och M. Powell, solicitors, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

* Rättegångsspråk: engelska.

med stöd av

Foreign Trade Association (FTA), företrätt av advokaten B. Sheridan, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenient,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av S. Marquardt, i egenskap av ombud, biträdd av advokaterna H.-J. Rabe och G. Berrisch,

svarande,

med stöd av

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av V. Kreuzschatz och S. Meany, båda i egenskap av ombud, biträdda av N. Khan, barrister, med delgivningsadress i Luxemburg,

och av

Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), företrätt av advokaterna P. Vlaemminck, J. Holmens och L. Van Den Hende, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 2155/97 av den 29 oktober 1997 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av textilmaterial och med ursprung i Folkrepubliken Kina och Indonesien och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen (EGT L 298, s. 1),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden P. Mengozzi samt domarna R. García-Valdecasas, V. Tiili, R.M. Moura Ramos och J.D. Cooke,

justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter förhandlingen den 7 mars 2001,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Den 22 februari 1995 offentliggjorde kommissionen ett meddelande om inledande av ett antidumpningsförfarande avseende import av skodon med ursprung i Folkrepubliken Kina och Indonesien (EGT C 45, s. 2).
- 2 I nämnda meddelande angavs att alla berörda parter skulle ge sig till kända skriftligen och lämna alla relevanta upplysningar till kommissionen.
- 3 Sökandena, som importerar och distribuerar skor inom Europeiska unionen, bestämde sig för att ge sig till kända genom en *ad hoc*-sammanslutning, kallad European Shoe Retail Organisation.
- 4 Det var i huvudsak genom den sammanslutning som anges i föregående punkt som sökandena under förfarandets gång ingav skriftligt yttrande över tolkningen av begreppen ”skada”, ”gemenskapens intresse” och ett med Folkrepubliken

Kina "jämförbart land" samt fyllde i de för importörerna avsedda frågeformulären. Sökandena hördes även av kommissionens tjänstemän.

- 5 Undersökningen ledde till antagandet av kommissionens förordning (EG) nr 165/97 av den 28 januari 1997 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av textilmaterial och med ursprung i Folkrepubliken Kina och Indonesien (EGT L 29, s. 3, nedan kallad förordningen om preliminär tull), en tull som uppgick till 94,1 respektive 36,5 procent.
- 6 Den 27 mars 1997 väckte sökandena talan om ogiltigförklaring av förordningen om preliminär tull vid förstainstansrätten (mål T-73/97).
- 7 Den 30 juni 1997 framställde kommissionen en invändning om rättegångshinder mot den i föregående punkt nämnda talan.
- 8 Den 29 oktober 1997 antog rådet förordning (EG) nr 2155/97 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa skodon med överdelar av textilmaterial och med ursprung i Folkrepubliken Kina och Indonesien och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen (EGT L 298, s. 1, nedan kallad förordning nr 2155/97 eller den ifrågasatta förordningen).
- 9 Den 13 november 1997 framställde kommissionen i mål T-73/97 en begäran om att förstainstansrätten skulle meddela beslut i en rättegångsfråga i enlighet med artikel 114 i förstainstansrättens rättegångsregler, varvid den gjorde gällande att talan inte längre hade något föremål efter antagandet av förordning nr 2155/97.

- 10 Förstainstansrätten fastslog genom beslut av den 30 juni 1998 i mål T-73/97, BSC Footwear Supplies m.fl. mot kommissionen (REG 1998, s. II-2619), att det saknades anledning att döma i saken i mål T-73/97, eftersom det var uppenbart att antagandet av förordning nr 2155/97 innebar att det var uteslutet att sökandena kunde ha något intresse av att fullfölja förfarandet.

Förfarandet

- 11 Sökandena väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 19 december 1997.
- 12 Den 30 mars 1998 framställde rådet genom särskild handling en invändning om rättegångshinder enligt artikel 114.1 i rättegångsreglerna. Sökandena inkom med yttrande över denna begäran den 25 maj 1998.
- 13 Kommissionen och Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (Europeiska förbundet för skoindustrin, nedan kallat CEC) ansökte den 7 april 1998 respektive den 13 maj samma år om att få intervensera till stöd för rådets yrkanden. Dessutom ansökte Foreign Trade Association (Utrikeshandelsförbundet, nedan kallat FTA) den 20 april 1998 om att få intervensera till stöd för sökandenas yrkanden.
- 14 Parterna i målet hade inget att erinra mot att CEC och FTA tilläts att intervensera, men de begärde att vissa uppgifter i handlingarna skulle behandlas konfidentiellt i förhållande till intervenienterna.

- 15 Genom beslut av den 9 juli 1999 meddelade förstainstansrätten att beslutet om invändningen om rättegångshinder skulle anstå till den slutliga domen.
- 16 Den 26 juli 1999 anmodade förstainstansrätten parterna att besvara vissa frågor genom sina inlagor.
- 17 Genom beslut av den 27 september 1999 tilläts kommissionen och CEC att intervensera till stöd för rådets yrkanden, och FTA tilläts att intervensera till stöd för sökandenas yrkanden. Genom samma beslut biföll förstainstansrätten begäran om att vissa uppgifter i bilaga 1 till den handling som innehöll den av rådet framställda invändningen om rättegångshinder skulle behandlas konfidentiellt i förhållande till FTA och CEC.
- 18 Svaranden inkom den 13 oktober 1999 med en icke konfidentiell version av bilaga 1 till nämnda handling.
- 19 FTA och CEC inkom med sina interventionsinlagor den 25 respektive den 26 november 1999. Parterna i målet har yttrat sig över dessa inlagor.
- 20 Efter det att sökandena avstått från att inkomma med en replik och kommissionen avstått från att inkomma med en interventionsinlaga avslutades det skriftliga förfarandet den 27 januari 2000.
- 21 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 7 mars 2001.

Parternas yrkanden

22 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall

— förklara att talan kan tas upp till sakprövning,

— ogiltigförklara den ifrågasatta förordningen i dess helhet,

— besluta om varje annan åtgärd som påkallas av en god rättskipning, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

23 Rådet har yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa eller, i andra hand, ogilla talan,

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna, och

— besluta att FTA skall bära sin kostnad för att intervensera i målet.

24 FTA har yrkat att förstainstansrätten skall

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning,

- ogiltigförklara den ifrågasatta förordningen, och

- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

25 CEC har yrkat att förstainstansrätten skall

- avvisa eller, i andra hand, ogilla talan, och

- förplikta sökandena att ersätta den kostnad som har uppkommit med anledning av dess intervention.

Upptagande till sakprövning

Parternas argument

- 26 Sökandena har grundat sina huvudargument på den rättspraxis som de menar har utvecklats i frågan huruvida talan som enskilda väcker med stöd av artikel 173 i EG-fördraget (nu artikel 230 EG i ändrad lydelse) mot förordningar om antidumpning kan tas upp till sakprövning, en utveckling som de anser framgår av domstolens dom av den 16 maj 1991 i mål C-358/89, Extramet Industrie mot rådet (REG 1991, s. I-2501, nedan kallad domen i målet Extramet).
- 27 Sökandena har särskilt hävdat att domstolen — även om det är riktigt att den i vissa tidigare mål om antidumpning, däribland de fall i vilka domstolen avkunnade dom av den 6 oktober 1982 i mål 307/81, Alusuisse mot rådet och kommissionen (REG 1982, s. 3463; svensk specialutgåva, volym 6, s. 523), och av den 21 februari 1984 i de förenade målen 239/82 och 275/82, Allied Corporation m.fl. mot kommissionen (REG 1984, s. 1005; svensk specialutgåva, volym 7, s. 519), fastslog att de enskilda var skyldiga att bevisa att den omtvistade förordningen om antidumpning i realiteten utgjorde ett ”beslut” för att kunna ifrågasätta förordningen med stöd av artikel 173 i fördraget — i domen i målet Extramet inskränkte sig till att pröva huruvida sökanden berördes direkt och personligen av bestämmelsen i fråga. Mot bakgrund av denna dom anser sökandena att den avgörande omständigheten inte utgörs av den ifrågasatta bestämmelsens karaktär, utan av den verkan som bestämmelsen medför för vissa kategorier av aktörer, med hänsyn till den särskilda situation som de befinner sig i.
- 28 Av detta följer, enligt sökandena, att det räcker att de bevisar att de berörs direkt och personligen av nämnda rättsakt för att de skall anses ha ett berättigat intresse av att få saken prövad, trots den ifrågasatta rättsaktens normativa karaktär.

- 29 Vad beträffar villkoret att de skall beröras direkt, har sökandena anfört att den ifrågasatta förordningen är den "direkta orsaken" till deras skyldighet att betala antidumpningstull när de importerar vissa kategorier av skodon med överdelar av textilmaterial och som kommer från Folkrepubliken Kina och Indonesien.
- 30 Sökandena har hävdatt att villkoret att de skall beröras personligen är uppfyllt om det, i enlighet med vad domstolen fastslog i domen i målet Extramet, fastställs att omständigheterna i detta fall sammantaget medför att de särskiljs från alla andra ekonomiska aktörer.
- 31 Sökandena har i detta hänseende för det första gjort gällande att de deltog aktivt i det administrativa förfarande som ledde till att den ifrågasatta förordningen antogs genom att fullt ut utnyttja det processrättsliga skydd som de hade rätt till. Enligt sökandena har det i rättspraxis, på såväl konkurrensrättens som antidumpningsrättens område, fastslagits en princip enligt vilken deltagande i ett administrativt förfarande som leder till en kvasi-judiciell fastställelse av en parts rättigheter kan ge upphov till en presumption för att den enskilde har rätt att bestrida denna fastställelse. Sökandena har i detta hänseende, i fråga om antidumpningsrätt, särskilt hänvisat till domstolens dom av den 20 mars 1985 i mål 264/82, Timex mot rådet och kommissionen (REG 1985, s. 849; svensk specialutgåva, volym 8, s. 117), och förstainstansrättens dom av den 11 juli 1996 i mål T-161/94, Sinochem Heilongjiang mot rådet (REG 1996, s. II-695). Sökandena har understrukt att rådets förordning (EG) nr 3283/94 av den 22 december 1994 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 349, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 34, s. 14), som det aktuella förfarandet grundas på, innebär att importörer som ger sig till känna och som deltar i ett antidumpningsförfarande ges processrättsligt skydd i flera avseenden, vilket skydd sökandena har utnyttjat fullt ut.
- 32 Sökandena har för det andra anfört att de uppgifter som de hade lämnat togs emot och bedömdes av kommissionen och att det är mycket troligt att de påverkade fastställelsen av den preliminära tullen.

- 33 Sökandena har för det tredje hävdade att införandet av antidumpningstullen i fråga medförde mycket ofördelaktiga konsekvenser för deras ekonomiska verksamheter. De har särskilt gjort gällande att de alla importerar och bedriver detaljhandel med skor inom Europeiska unionen och att de, under den period då undersökningen pågick, sammanlagt importerade mer än 12 miljoner par skor med överdelar av textilmaterial från Folkrepubliken Kina och Indonesien. Sökandena har dessutom understrukit att de har haft svårigheter att inom gemenskapen göra uppköp av varor som motsvarar dem som omfattas av den ifrågasatta förordningen, särskilt skor med vulkaniserad sula, som i praktiken inte tillverkas inom gemenskapen. Sökandena har vid förhandlingen hävdade att vissa av dem, till följd av att de omtvistade bestämmelserna antogs, har tvingats att minska sin personal och sälja ett mindre sortiment skor.
- 34 Sökandena har för det fjärde gjort gällande att två av dem särskilt nämns i den ifrågasatta förordningen.
- 35 FTA har uppmanat förstainstansrätten att undersöka hur gemenskapsrätten har utvecklats efter domen i målet Extramet, som enligt FTA innebär ett erkännande av att oberoende importörer kan ha avgörande roll vid slutförandet av ett antidumpningsförfarande. Denna utveckling orsakades av den ändring av gemenskapsföreskrifterna om antidumpning som företogs år 1996 efter Uruguay-rundan. Efter ändringen beror det slutgiltiga resultatet inte längre uteslutande på de uppgifter som de gemenskapsproducenter som anför klagomål och de utländska producenterna/exportörerna lämnar om skadan och dumpningsmarginalen. Gemenskapsinstitutionerna är numera nämligen skyldiga att även undersöka vilken ekonomisk verkan som eventuella antidumpningsbestämmelser kan få för andra berörda ekonomiska aktörer, däribland oberoende importörer, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 21 i förordning nr 3283/94. Dessutom utgörs de importörer vars intressen skall beaktas i enlighet med nämnda artikel 21 inte bara av dem som uppfyller kriterierna enligt domen i målet Extramet utan även av alla importörer som har bedömt att förfarandet är tillräckligt viktigt för att de skall bidra aktivt till undersökningen. FTA har hävdade att när, som i detta

fall, de oberoende importörerna har deltagit aktivt i förfarandet och beaktats i analysen av gemenskapens intresse, innebär antidumpningsrättens utveckling att de följaktligen inte längre utesluts från de kategorier av enskilda som kan väcka talan mot en förordning om antidumpning.

- 36 Rådet har hävdatt att domstolen i domen i målet Extramet inte införde ett nytt kriterium när det gäller den egenskap som man skall ha för att kunna väcka talan mot bestämmelser om antidumpning. Redan i sin tidigare rättspraxis hade domstolen nämligen huvudsakligen prövat huruvida förordningen i fråga berörde sökandena direkt och personligen, även om den då hänvisade till skillnaden mellan "beslut" och "förordning". Den rättspraxis som föregick domen i målet Extramet är således alltjämt tillämplig. Rådet bestrider inte att sökandena berörs direkt av den ifrågasatta förordningen, men det motsätter sig att de skall anses vara personligen berörda av densamma.
- 37 De kriterier som enligt rättspraxis skall vara uppfyllda för att enskildas talan mot förordningar om antidumpning skall kunna tas upp till sakprövning kan, enligt rådet, sammanfattas på följande sätt:
- Exportörer/producenter, som har anklagats för dumpning, är i princip personligen berörda om de har utpekats i de ifrågasatta förordningarna eller om de berörs av de preliminära undersökningarna.
 - Närstående importörer är i princip personligen berörda om slutsatserna i fråga om dumpningen eller tullbeloppet grundas på de återförsäljningspris som de tillämpar.

- Exportörer som inte är producenter skall behandlas som närstående eller icke närstående importörer beroende på om dumpningsmarginalen har eller inte har fastställts på grundval av de priser som de tillämpar.

 - Den del av industrin inom gemenskapen som har anfört klagomål skall i princip anses vara personligen berörd på grund av att den åtnjuter vissa särskilda rättigheter enligt den grundförordning som är tillämplig.

 - Enskilda gemenskapsproducenter som hör till den del av industrin inom gemenskapen som har anfört klagomål skall endast anses vara personligen berörda om de kan styrka att de besitter vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller att de befinner sig i en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra gemenskapsproducenter.

 - Oberoende importörer skall i princip inte anses vara personligen berörda, men de skulle kunna anses vara det om de kunde visa att de besitter vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller att de befinner sig i en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra oberoende importörer.
- 38 När det gäller sökandenas deltagande i det administrativa förfarandet har rådet gjort gällande att ett sådant deltagande inte är tillräckligt i sig, även om det rör sig om ett nödvändigt villkor som skall vara uppfyllt av samtliga parter som gör gällande ett berättigat intresse av att få saken prövad. Denna slutsats stöds, enligt rådet, av fast rättspraxis angående frågan huruvida oberoende importörers talan mot förordningar om antidumpning kan tas upp till sakprövning (domen i det ovannämnda målet *Allied Corporation m.fl. mot kommissionen*, punkt 15, domstolens beslut av den 8 juli 1987 i mål 279/86, *Sermes mot kommissionen*, REG 1987, s. 3109, punkterna 18 och 19, av den 8 juli 1987 i mål 301/86, *Frimodt Pedersen mot kommissionen*, REG 1987, s. 3123, punkterna 18 och 19, och av den 11 november 1987 i mål 205/87, *Nuova Ceam mot kommissionen*, REG 1987, s. 4427, punkt 15).

- 39 Rådet har dessutom gjort gällande att sökandenas situation skiljer sig från den situation som sökanden befann sig i i det fall där dom avkunnades i det ovannämnda målet Timex mot rådet och kommissionen. I förevarande fall beräknades dumpningsmarginalen nämligen inte på grundval av de transaktioner som hade angetts av sökandena, och kommissionen underkände de argument som de hade gjort gällande.
- 40 Rådet har dessutom påpekat att sökandena inte har bevisat att de berördes av den ifrågasatta förordningen på ett sådant sätt att de särskiljdes från alla andra aktörer. Även om det medges att den ifrågasatta förordningens inverkan skall bedömas i förhållande till den situation som var gemensam för sökandena, och inte i förhållande till den enskilda situation som var och en av dem befann sig i, anser rådet att sökandenas gemensamma marknadsandel endast uppgick till 9,4 procent. De kan under dessa omständigheter endast anses ha bevisat att de berördes av den ifrågasatta förordningen i deras objektiva egenskap av importörer av skor med överdelar av textilmaterial.
- 41 Rådet har slutligen påpekat att den omständigheten att en importör utpekats i en förordning om antidumping endast är relevant vid fastställelsen av huruvida denne har ett berättigat intresse av att få saken prövad om importören har berörts direkt av konstaterandena om att dumpning har skett på grund av att exportpriserna har fastställts på grundval av det av honom tillämpade återförsäljningspriset. Eftersom så inte är fallet i förevarande mål, anser rådet att den omständigheten att vissa av sökandena utpekats i den ifrågasatta förordningen inte innebär att någon av dem kan anses ha ett berättigat intresse av att få saken prövad.
- 42 CEC har anfört att det stöder rådets ståndpunkt och att det bland annat delar rådets bedömning av gemenskapens rättspraxis rörande frågan huruvida talan i mål om antidumping kan tas upp till sakprövning.

Förstainstansrättens bedömning

- 43 För att kunna avgöra huruvida den av rådet framställda invändningen om rättegångshinder är välgrundad erinrar förstainstansrätten om att, även om det med avseende på kriterierna i artikel 173 fjärde stycket i fördraget är riktigt att förordningarna om införande av antidumpningstullar genom sin art och räckvidd faktiskt har normativ karaktär, eftersom de är generellt tillämpliga på samtliga berörda ekonomiska aktörer, är det för den skull inte uteslutet att bestämmelser i dessa förordningar kan beröra vissa ekonomiska aktörer personligen (domstolens dom i det ovannämnda målet *Allied Corporation m.fl. mot kommissionen*, punkt 11, dom av den 7 juli 1994 i mål C-75/92, *Gao Yao mot rådet*, REG 1994, s. I-3141, punkt 26, och där nämnd rättspraxis, samt förstainstansrättens dom av den 20 juni 2000 i mål T-597/97, *Euromin mot rådet*, REG 2000, s. II-2419, punkt 43, och av den 26 september 2000 i de förenade målen T-74/97 och T-75/97, *Büchel mot rådet och kommissionen*, REG 2000, s. II-3067, punkt 49).
- 44 Härvid gäller särskilt att rättsakter genom vilka antidumpningstullar införs, utan att de förlorar sin karaktär av förordning, således kan beröra ekonomiska aktörer personligen när dessa visar att de besitter vissa egenskaper som är utmärkande för dem och som särskiljer dem från alla andra ekonomiska aktörer (domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, *Plaumann mot kommissionen*, REG 1963, s. 197, 223, och i målet *Extramet*, punkt 13, samt domen i det ovannämnda målet *Euromin mot rådet*, punkt 44).
- 45 Gemenskapsdomstolarna har således fastslagit att vissa bestämmelser i förordningar genom vilka det införs antidumpningstullar kan beröra sådana producenter och exportörer av den ifrågavarande produkten personligen, vilka, på grundval av uppgifter om deras näringsverksamhet, påstås ha ägnat sig åt dumpning. Detta är i allmänhet fallet med producent- och exportföretag som kan visa att de har utpekats i kommissionens eller rådets rättsakter eller att de har berörts av de förberedande undersökningarna (beslutet i det ovannämnda målet *Sermes mot kommissionen*, punkt 15, samt domstolens dom av den 14 mars 1990 i de förenade målen C-133/87 och C-150/87, *Nashua Corporation m.fl. mot*

kommissionen och rådet, REG 1990, s. I-719, punkt 14, och i mål C-156/87, Gestetner Holdings mot rådet och kommissionen, REG 1990, s. I-781, punkt 17, samt domen i det ovannämnda målet Euromin mot rådet, punkt 45).

- 46 Importörer vars återförsäljningspriser har beaktats vid fastställandet av exportpriserna skall också anses vara personligen berörda av vissa bestämmelser i förordningar genom vilka det införs antidumpningstullar (domen i de ovan nämnda målen Nashua Corporation m.fl. mot kommissionen och rådet, punkt 15, och Gestetner Holdings mot rådet och kommissionen, punkt 18).
- 47 Domstolen har dessutom förklarat att importörer som är närstående till exportörer från tredje land vars produkter påförs antidumpningstullar kan ifrågasätta de förordningar genom vilka nämnda tullar har införts, bland annat när exportpriset har beräknats på grundval av de försäljningspriser på gemenskapsmarknaden som nämnda importörer tillämpar (dom av den 5 oktober 1988 i de förenade målen 277/85 och 300/85, Canon m.fl. mot rådet, REG 1988, s. 5731, punkt 8).
- 48 Slutligen har domstolen även slagit fast att en talan om ogiltigförklaring av en sådan förordning som har väckts av en oberoende importör i undantagsfall kan tas upp till sakprövning, bland annat när förordningen inverkar allvarligt på importörens näringsverksamhet (domen i målet Extramet, punkt 17).
- 49 I detta fall konstaterar förstainstansrätten för det första att sökandena inte omfattas av någon av de tre kategorier som avses ovan i punkterna 45—47, för vilka det i rättspraxis har fastslagits att det föreligger en rätt att väcka direkt talan mot förordningar genom vilka det har införts en antidumpningstull. För det första är sökandena nämligen, i likhet med vad de själva har medgett, oberoende importörer. För det andra framgår det av den ifrågasatta förordningen att dumpningen inte har kunnat fastställas på grundval av deras försäljningspriser

utan på grundval av de priser som faktiskt har betalats eller skall betalas vid exporten.

- 50 Vad härefter beträffar möjligheten huruvida domen i målet Extramet ger stöd för sökandenas uppfattning erinrar förstainstansrätten om att domstolen i denna dom fastslog att sökanden hade visat att de föreliggande omständigheterna utgjorde en särskild situation som medförde att sökanden, med avseende på åtgärden i fråga, särskiljdes från alla andra ekonomiska aktörer. I synnerhet hade sökanden styrkt, för det första, att den var den största importören av den vara som var föremål för antidumpningsåtgärden och samtidigt varans slutanvändare, för det andra, att dess näringsverksamhet i mycket stor utsträckning berodde på denna import och, för det tredje, att den ifrågasatta förordningen inverkade allvarligt på denna verksamhet, med beaktande av det begränsade antalet producenter av den berörda varan och av att det var svårt för bolaget att göra sina uppköp hos den ende producenten inom gemenskapen, vilken dessutom var bolagets främsta konkurrent för den bearbetade produkten (domen i målet Extramet, punkt 17).
- 51 I förevarande fall kan det för det första konstateras att sökandena, även om de betraktas gemensamt, endast svarar för cirka 9,5 procent av den totala importen av den aktuella varan.
- 52 Sökandena har inte heller bevisat, trots att förstainstansrätten uttryckligen har uppmanat dem härtill genom skriftliga frågor och under förhandlingen, att de har påverkats väsentligt av den ifrågasatta förordningen. Med undantag av de kvantiteter av den aktuella varan som importerades tillsammans under undersökningsperioden, har sökandena inte lämnat någon sifferuppgift, vare sig individuellt eller gemensamt, som gör det möjligt att fastställa omfattningen av skadan på deras näringsverksamhet till följd av att bestämmelserna i fråga antogs.

- 53 Det har inte heller lagts fram någon bevisning som styrker sökandenas påstående vid förhandlingen enligt vilket vissa av dem hade tvingats att minska sin personal och sälja ett mindre sortiment skor till följd av att den omtvistade antidumpningstullen infördes.
- 54 Slutligen stöds sökandenas påstående att en av de aktuella varorna, nämligen skor med vulkaniserad sula, inte tillverkades inom gemenskapen endast av ofullständig dokumentation, såsom kommissionen påpekade i skäl 19 i förordningen om preliminär tull. Rådet har i detta hänseende inkommit med skrivelser från flera spanska producenter som har erbjudit sig att leverera skor av detta slag åt en av sökandena.
- 55 Av detta följer att sökandena inte har bevisat att de berördes av den ifrågasatta förordningen annat än i sin objektiva egenskap av importör av varorna i fråga, på samma sätt som varje annan aktör som befinner sig i samma situation.
- 56 Domen i målet Extramet innebär inte att det har upprättats någon uttömmande förteckning över de villkor som en oberoende importör skall uppfylla för att han skall kunna anses vara personligen berörd av en förordning om införande av antidumpningstullar. Det är följaktligen inte uteslutet att gemenskapsdomstolen för detta ändamål kan ta hänsyn till andra omständigheter.
- 57 I detta fall har sökandena hävdat att de berörs personligen av den ifrågasatta förordningen, eftersom de deltog aktivt i det administrativa förfarandet och eftersom de lämnade uppgifter som institutionerna särskilt tog emot och bedömde vid prövningen av gemenskapens intresse, när de omtvistade bestämmelserna antogs. Till stöd för sin ståndpunkt har sökandena särskilt åberopat domarna i de ovannämnda målen Timex mot rådet och kommissionen och Sinochem Heilongjiang mot rådet.

- 58 Förstainstansrätten understryker härvid att domstolen i domen i det ovannämnda målet Timex mot rådet och kommissionen förklarade att det, för att avgöra huruvida förordningen berörde sökanden personligen, särskilt skulle undersökas vilken roll sökanden hade haft i antidumpningsförfarandet och vilken ställning sökanden hade på den marknad som den angripna regleringen avsåg (punkt 12). Beträffande den andra frågan konstaterade domstolen att sökanden var den största tillverkaren av mekaniska ur och urverk inom gemenskapen och den enda återstående tillverkaren av dessa varor i Förenade kungariket. Domstolen tillade att antidumpningstullen hade fastställts på grundval av de följder som den konstaterade dumpningen hade medfört för sökanden, och den drog slutsatsen att den omtvistade förordningen grundade sig på sökandens individuella situation (punkt 15).
- 59 När det gäller domen i det ovannämnda målet Sinochem Heilongjiang mot rådet noterar förstainstansrätten att sökanden i målet var en exportör av varan i fråga, att sökanden i hög grad hade varit inblandad i den förberedande undersökningen, att alla dess upplysningar och argument hade tagits emot och bedömts av kommissionen (punkt 47) och att sökanden dessutom var det enda kinesiska företag som hade deltagit i undersökningen (punkt 48).
- 60 Under dessa förhållanden kan sökandena inte med fog hävda att domstolen i domarna i de ovannämnda målen Timex mot rådet och kommissionen och Sinochem Heilongjiang mot rådet fastslog att företagen i fråga hade rätt att väcka talan mot förordningen om införande av de omtvistade antidumpningsåtgärderna uteslutande på grundval av sitt deltagande i det administrativa förfarande som ledde till att sådana åtgärder vidtogs.
- 61 Även om ett företags deltagande i ett antidumpningsförfarande kan beaktas, tillsammans med andra omständigheter, vid fastställelsen av huruvida företaget berörs personligen av den förordning om införande av antidumpningstullar som har antagits till följd av detta förfarande, kan detta deltagande i sig inte skapa en rätt för företaget att väcka direkt talan mot nämnda förordning, när det inte föreligger några andra omständigheter som utgör en särskild situation som

medför att företaget, med avseende på bestämmelserna i fråga, särskiljs från alla andra ekonomiska aktörer.

- 62 Sökandena har inte bevisat att det föreligger andra omständigheter som medför att de, med avseende på den ifrågasatta förordningen, särskiljs från alla andra ekonomiska aktörer. De kan därför inte grunda en rätt att väcka talan mot förordningen endast på den omständigheten att de deltog aktivt i det administrativa förfarande som ledde till att förordningen antogs. Endast den omständigheten att vissa av sökandeföretagen särskilt utpekats i den ifrågasatta förordningen föranleder härvid ingen annan bedömning.
- 63 Av det ovan anförda följer att sökandena inte berörs personligen av den ifrågasatta förordningen i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget.
- 64 Talan skall följaktligen avvisas.

Rättegångskostnader

- 65 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökandena har tappat målet, skall de bära sin rättegångskostnad och förpliktas att solidariskt ersätta rådets rättegångskostnad, med undantag av de kostnader som hänger samman med FTA:s intervention och CEC:s rättegångskostnad, i enlighet med rådets och CEC:s yrkanden. FTA skall bära sin rättegångskostnad och den kostnad som rådet har förorsakats till följd av dess intervention, i enlighet med rådets yrkanden. Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad, i enlighet med artikel 87.4 första stycket i samma rättegångsregler.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

följande dom:

- 1) **Talan avvisas.**
- 2) **Sökandena skall bära sin rättegångskostnad och solidariskt ersätta rådets rättegångskostnad, med undantag av de kostnader som hänger samman med Foreign Trade Associations intervention och Confédération européenne de l'industrie de la chaussures rättegångskostnad.**
- 3) **Foreign Trade Association skall bära sin rättegångskostnad och den kostnad som rådet har förorsakats till följd av dess intervention.**
- 4) **Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad.**

Mengozzi

García-Valdecasas

Tiili

Moura Ramos

Cooke

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 28 februari 2002.

H. Jung

P. Mengozzi

Justitiesekreterare

Ordförande